

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 14. maj 2024
(OR. en)**

**2016/0225 (COD)
LEX 2344**

**PE-CONS 18/1/24
REV 1**

**ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM INDFØRELSE AF EN EU-
RAMME FOR GENBOSÆTNING OG INDREJSE AF HUMANITÆRE ÅRSAGER OG OM
ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2021/1147**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/...

af 14. maj 2024

**om indførelse af en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager
og om ændring af forordning (EU) 2021/1147**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d) og g),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 125 af 21.4.2017, s. 40.

² EUT C 207 af 30.6.2017, s. 67.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2024.

- (1) Rådet anerkendte i sine konklusioner af 10. oktober 2014 om tiltag med henblik på bedre styring af migrationsstrømme, at alle medlemsstater under hensyntagen til de bestræbelser, der gøres af de medlemsstater, der er berørt af migrationsstrømme, bør yde deres bidrag til genbosætning på en retfærdig og afbalanceret måde.
- (2) Denne forordning bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af De Forenede Nationers konvention om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen").
- (3) Der bør indføres en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager ("EU-rammen") som supplement til andre muligheder for lovlig migration. EU-rammen bør give de mest sårbare tredjelandstatsborgere eller statsløse med behov for international beskyttelse adgang til en varig løsning i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

- (4) Den 19. september 2016 opfordrede De Forenede Nationers (FN's) Generalforsamling indtrængende staterne til at øge deres genbosætningsbestræbelser og fremsatte en plan for en samlet flygtningeberedskabsramme, inden for hvilken staterne søger at tilvejebringe genbosætningspladser og andre muligheder for lovlig migration i et omfang, der gør det muligt at imødegå det årlige behov for genbosætning, der identificeres af De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR). Den globale aftale om flygtninge, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 17. december 2018, fastsætter, at der vil blive anmodet om frivillige bidrag fra staterne med henblik på at etablere eller udvide genbosætningsprogrammernes anvendelsesområde, størrelse og kvalitet.
- (5) Kommissionen anførte i sin meddelelse af 13. maj 2015 om en europæisk dagsorden for migration, at der er behov for en fælles tilgang til, hvordan der ved hjælp af genbosætning ydes beskyttelse til fordrevne personer, der har behov for beskyttelse.
- (6) Kommissionen anbefalede i sin henstilling til medlemsstaterne af 8. juni 2015 om en EU-ordning for genbosætning, at genbosætning bør baseres på en fair fordelingsnøgle. Dette blev efterfulgt af konklusioner vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 20. juli 2015 om genbosætning gennem multilaterale og nationale ordninger af 22 504 personer, der har et klart behov for international beskyttelse. Genbosætningspladserne blev fordelt blandt medlemsstaterne og Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz i overensstemmelse med de tilsagn, der fremgår af bilaget til nævnte konklusioner.

- (7) Den 15. december 2015 rettede Kommissionen en henstilling om en frivillig ordning med Tyrkiet om indrejse af humanitære årsager til medlemsstaterne og de associerede lande, hvori den henstillede, at de deltagende stater giver indrejsetilladelse til personer, der er fordrevet på grund af konflikten i Syrien, og som har behov for international beskyttelse.
- (8) Kommissionen bebudede i sin meddelelse af 6. april 2016 med titlen "Om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa", at den ville fremlægge et forslag til et struktureret genbosætningssystem til at udgøre rammen for Unionens genbosætningspolitik, og som indeholder en fælles tilgang med henblik på, at personer, der har behov for international beskyttelse, sikkert og lovligt kan komme ind i Unionen.
- (9) I sin beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration understregede Europa-Parlamentet behovet for et permanent EU genbosætningsprogram, som giver genbosættelse for et meningsfyldt antal flygtninge under hensyn til det samlede antal flygtninge, der søger beskyttelse i Unionen.
- (10) Den 27. september 2017 rettede Kommissionen en henstilling til medlemsstaterne om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse. Som reaktion herpå gav medlemsstaterne tilsagn om at tilbyde 50 039 genbosætningspladser.

- (11) Med udgangspunkt i de eksisterende initiativer og inden for rammerne af den eksisterende internationale arkitektur bør der indføres en stabil og troværdig EU-ramme for indrejse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som har behov for international beskyttelse, der skal gennemføres i overensstemmelse med en EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager ("EU-planen"), og som fuldt ud bør respektere medlemsstaternes konkrete tilkendegivelser med hensyn til deres tilsagn.
- (12) EU-rammen bør ses som et led i den internationale indsats for genbosætning og indrejse af humanitære årsager. EU-rammens bidrag til imødegåelse af globale behov for genbosætning og indrejse af humanitære årsager bør medvirke til at styrke Unionens partnerskab med tredjelande med henblik på at vise solidaritet med lande i regioner, hvortil et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, ved at bidrage til at lette presset på disse lande, fremme disse landes kapacitet til at forbedre modtagelsesforholdene og vilkårene for international beskyttelse og mindske irregulære og farefulde videre rejser foretaget af tredjelandsstatsborgere og statsløse med behov for international beskyttelse i forbindelse med migration.
- (13) For at bidrage til at øge indsatsen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og mindske forskelle i national praksis og nationale genbosætningsprocedurer bør der fastlægges en fælles procedure samt fælles kriterier for berettigelse og fælles grunde til nægtelse af indrejse samt fælles principper for så vidt angår den status, som indrømmes personer, som får indrejsetilladelse.

- (14) Den fælles indrejseprocedure bør bygge på medlemsstaternes og, hvis det er relevant, UNHCR's eksisterende erfaringer med og standarder for genbosætning og indrejse af humanitære årsager.
- (15) Indrejse for familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere eller statsløse med lovligt ophold i en medlemsstat eller til unionsborgere bør ikke berøre de rettigheder, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/86/EF⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁵ eller national ret om familiesammenføring. Sådan indrejse bør derfor fokusere på de familiemedlemmer, der ikke er omfattet af disse direktivers anvendelsesområde eller relevant national ret, eller som af andre årsager ikke har kunnet genforenes med deres familier.

⁴ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (16) For at sikre familiens enhed bør alle familiemedlemmer, for hvem en medlemsstat agter at gennemføre en indrejseprocedure, og som opfylder kriterierne for berettigelse og ikke er omfattet af grundene til afslag, som hovedregel og så vidt muligt have tilladelse til at indrejse sammen. Er dette ikke muligt, bør familiemedlemmer, der ikke har fået tilladelse til at indrejse sammen, have indrejsetilladelse snarest muligt på et senere tidspunkt. I forbindelse med fastsættelse af parametrene for en given familie, som en tredjelandsstatsborger eller statsløs person er afhængig af som omhandlet i denne forordning, bør medlemsstaterne anerkende, at udvidede forhold kan være den sidste livline for personer, der udelukkende er afhængige af familien med hensyn til overlevelse, psykologisk støtte og følelsesmæssig omsorg.
- (17) Medlemsstaterne bør kunne vælge, hvem de gennemfører en indrejseprocedure for, herunder på grundlag af hensyn vedrørende familiesammensætning. Medlemsstaterne bør i forbindelse med et sådant valg overholde princippet om familiens enhed. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at tredjelandsstatsborgere eller statsløse dokumenterer eksistensen af et familieforhold.
- (18) Ved begrebet trussel mod den offentlige sundhed forstås en sygdom, der er potentielt epidemisk i den i Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ anvendte betydning.
- (19) En indrejseprocedure består af følgende faser: henvisning, hvor det er relevant,, identifikation, registrering, vurdering og en afgørelse med hensyn til indrejse samt i tilfælde af genbosætning en afgørelse om tildeling af international beskyttelse eller i tilfælde af tilladelse til indrejse af humanitære årsager en afgørelse om tildeling af international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret.

- (20) Ved en positiv afgørelse med hensyn til indrejse forstås, at en person, for hvem der er gennemført en indrejseprocedure med henblik på genbosætning eller indrejse af humanitære årsager, er blevet accepteret med henblik på indrejse af den medlemsstat, som har truffet den pågældende afgørelse. Ved en negativ afgørelse med hensyn til indrejse forstås, at en sådan person ikke er blevet accepteret med henblik på indrejse af den pågældende medlemsstat.
- (21) Før der tildeles international beskyttelse, bør der gennemføres en fuldstændig vurdering af tredjelandstatsborgerens eller den statsløses behov for international beskyttelse.
- (22) I tilfælde af indrejse i hastetilfælde bør vurderingen af de indrejsekrav, der er fastsat i denne forordning, fremskyndes. Indrejse i hastetilfælde bør ikke nødvendigvis være knyttet til de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse skal finde sted i henhold til denne forordning. Alle medlemsstater bør tilskyndes til at stille nødpladser til rådighed.
- (23) En indrejseprocedure bør afsluttes hurtigst muligt, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne har tilstrækkelig tid til en passende behandling af hver enkelt sag. Medlemsstaterne bør gøre deres yderste for at sikre, at en tredjelandstatsborger eller en statsløs, for hvem der er truffet en positiv afgørelse om indrejse, indrejser på deres område senest tolv måneder fra datoen for denne afgørelse.

- (24) Eventuelle personoplysninger om personer, der er indrømmet international beskyttelse eller humanitær status i overensstemmelse med denne forordning, bør opbevares i fem år fra datoen for registrering på nationalt plan. Denne femårsperiode bør anses som værende tilstrækkelig med henblik på indrejseproceduren, idet de fleste sådanne personer efterfølgende vil have haft bopæl i Unionen i en årrække og vil have opnået statsborgerskab i en medlemsstat. Eftersom tredjelandstatsborgere eller statsløse, som inden for de tre år før indrejse er blevet nægtet indrejsetilladelse i en given medlemsstat med den begrundelse, at der var rimelige grunde til at formode, at de ville udgøre en fare for samfundet, den offentlige orden, sikkerheden eller folkesundheden i den medlemsstat, der behandler sagen om indrejse, eller med den begrundelse, at der er indberettet i Schengeninformationssystemet eller i en medlemsstats nationale database med henblik på nægtelse af indrejse, bør nægtes indrejsetilladelse i henhold til denne forordning, bør oplysningerne om dem opbevares i en periode på tre år fra den dato, hvor den negative afgørelse om indrejse blev truffet. Eftersom tredjelandstatsborgere, som i de tre år før indreisen ikke har givet samtykke til at få indrejsetilladelse til en bestemt medlemsstat eller har trukket dette samtykke tilbage, vil kunne nægtes indrejse i henhold til denne forordning, bør oplysningerne opbevares i en periode på tre år fra datoen for afbrydelsen. Opbevaringsperioden bør være kortere i visse særlige situationer, hvor der ikke er behov for at opbevare personoplysninger i så lang en periode. Personoplysninger om en tredjelandstatsborger eller en statsløs bør slettes straks og permanent, når den pågældende opnår statsborgerskab i en medlemsstat.

- (25) Der er ingen ret til at anmode om indrejsetilladelse eller til at få indrejsetilladelse af en medlemsstat. Der er desuden ingen forpligtelse for medlemsstaterne til at give en person indrejsetilladelse i henhold til denne forordning.
- (26) Genbosætning bør være den primære indrejsetype, suppleret af indrejse af humanitære årsager og indrejse i hastetilfælde, alt efter hvad der er relevant, under hensyn til særlige omstændigheder.
- (27) EU-rammen bør tilsigte, at alle medlemsstaterne bidrager til gennemførelsen af EU-planen og øger deres indsats med hensyn til genbosætning og indrejse af humanitære årsager med henblik på at bidrage betydeligt til at opfylde de globale genbosætningsbehov, herunder i nødstilfælde.
- (28) Med henblik herpå bør Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147⁶, yde målrettet bistand i form af økonomiske incitamenter til enhver person, der får indrejsetilladelse i henhold til EU-rammen, og til tiltag med henblik på at etablere passende infrastruktur og tjenester til gennemførelse af EU-rammen.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

- (29) Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303⁷, bør på medlemsstaternes foranledning og i henhold til sit mandat støtte dem i gennemførelsen af EU-planen, såsom ved at bistå dem i forbindelse med gennemførelsen af visse elementer i indrejseproceduren og ved at koordinere det tekniske samarbejde og lette delingen af infrastruktur mellem dem.
- (30) Udveksling af god praksis i relevante fora blandt aktører på området genbosætning og indrejse af humanitære årsager, herunder i forbindelse med konsultationer om genbosætning og supplerende adgangsveje, bør fremmes.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af EU-rammen bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge og ændre den toårige EU-plan, fastsætte det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse, og angive, hvor stor en andel heraf der bør afsættes til genbosætning, indrejse af humanitære årsager og indrejse i hastetilfælde, nærmere oplysninger om medlemsstaternes deltagelse i EU-planen og deres bidrag til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse, en beskrivelse af den eller de specifikke grupper af personer, som EU-planen bør omfatte, samt nærmere angivelse af de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse skal finde sted.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

- (32) Tildelingen af sådanne gennemførelsesbeføjelser til Rådet er begrundet henset til det forhold, at disse gennemførelsesbeføjelser vedrører nationale udøvende beføjelser vedrørende tredjelandsstatsborgeres tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område.
- (33) Ændringer af EU-planen med henblik på at tage hensyn til nye omstændigheder kan omfatte bidrag til nye regioner eller tredjelande, som fuldt ud overholder tilkendegivelser, som medlemsstaterne på frivillig basis har givet i udvalget på højt plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager (udvalget på højt plan) gennem omfordeling af eksisterende eller nye bidrag.
- (34) Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves på grundlag af et forslag fra Kommissionen om det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse, og den nærmere angivelse af de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse kan finde sted, og fuldt ud overholde de tilkendegivelser, som medlemsstaterne før forslaget har givet på frivillig basis i udvalget på højt plan. Kommissionen bør fremsætte sit forslag til EU-planen samtidig med sit forslag til udkast til Unionens årlige budget i året før den toårige periode, hvor EU-planen skal gennemføres. Kommissionen bør, hvor det er nødvendigt, fremsætte sit forslag til en ændring af EU-planen samtidig med et tilsvarende forslag til ændringsbudget. Rådet bør sigte mod at vedtage forslaget inden for to måneder.
- (35) Bestemmelserne om indholdet af international beskyttelse, der er omfattet af asylreglerne, bør finde anvendelse fra det øjeblik, hvor en person, der har fået indrejsetilladelse og er tildelt international beskyttelse, ankommer til den pågældende medlemsstats område, eller, hvis den pågældende person er blevet tildelt international beskyttelse efter sin ankomst til medlemsstatens område, i samme øjeblik den pågældende person er tildelt international beskyttelse.

- (36) Det er vigtigt for en vellykket indrejseprocedure, at personer, der har fået indrejsetilladelse, integreres i deres værtssamfund. Personer, der har fået indrejsetilladelse, bør have samme adgang til integrationstiltag som personer med international beskyttelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁸⁺. Medlemsstaterne bør kun kunne kræve deltagelse i sådanne integrationsforanstaltninger, hvis disse foranstaltninger er let tilgængelige, til rådighed og gratis. Medlemsstaterne bør også, hvor det anses for praktisk muligt, tilbyde tredjelandstatsborgere eller statsløse et informationsprogram forud for afrejsen. Et sådant program vil kunne indeholde oplysninger om deres rettigheder og pligter, sprogundervisning og oplysninger om medlemsstatens sociale, kulturelle og politiske forhold. Sådanne oplysninger kan også gives efter indrejse på den pågældende medlemsstats område eller indgå i integrationsforanstaltninger under hensyntagen til de særlige sårbarheder hos den person, der har fået indrejsetilladelse. Medlemsstaterne bør ligeledes kunne tilrettelægge informationsprogrammer efter ankomsten, der er skræddersyet til behovene hos personer, der har fået indrejsetilladelse, med henblik på navnlig at kunne vejlede disse personer om indlæring af værtsmedlemsstatens sprog, uddannelse og adgang til arbejdsmarkedet, idet der tages hensyn til deres specifikke sårbarheder. Efter nærmere ordninger, som fastsættes af medlemsstaterne, bør de berørte organer og personer, såsom lokale myndigheder og personer, der allerede har fået indrejsetilladelse, så vidt muligt inddrages i gennemførelsen af sådanne programmer.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

- (37) Sekundære bevægelser blandt alle personer, der har fået indrejsetilladelse i henhold til denne forordning, herunder hvor der er tildelt humanitær status i henhold til national ret, bør demotiveres. Medlemsstaterne bør inden for rammerne af EU-retten og -politikkerne samarbejde effektivt og uden unødigt ophold tilbagetage personer, der har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med denne forordning, og som antræffes i en medlemsstat, hvor de ikke har ret til at opholde sig.
- (38) Uden at det berører retten til at ansøge om international beskyttelse, kan medlemsstaterne i tilfælde af indrejse af humanitære årsager træffe afgørelse om at tillade en tredjelandstatsborger eller en statsløs at indrejse på dens område på grundlag af en indledende vurdering og tildele den pågældende person humanitær status i henhold til national ret.
- (39) Den humanitære status i henhold til national ret bør fastsætte rettigheder og forpligtelser, der svarer til dem, som i henhold til artikel 20-26 og 28-35 i forordning (EU) .../...⁺ indrømmes personer med subsidær beskyttelse. En sådan status bør kun fratages, hvis der efter afgørelsen om tildeling af denne status fremkommer nye omstændigheder eller ny dokumentation for personens berettigelse.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), i teksten.

- (40) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁹⁺ og for overordnet at afspejle de enkelte medlemsstaters indsats bør antallet af tredjelandsstatsborgere, som har fået ret til indrejse af medlemsstaterne gennem Unionens eller nationale genbosætningsordninger eller humanitære adgangsordninger, tages i betragtning i vurderingen af den generelle situation i Unionen som led i den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport.
- (41) I betragtning af den ekspertise, som UNHCR har i at lette de forskellige former for indrejsetilladelse for personer med behov for international beskyttelse fra tredjelande, hvortil de er blevet fordrevet, til medlemsstater, som er villige til at tage imod dem, bør UNHCR fortsat spille en vigtig rolle i forbindelse med EU-rammen. Det bør være muligt at opfordre internationale aktører ud over UNHCR såsom Den Internationale Organisation for Migration til at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af EU-rammen.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)), i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

- (42) Der bør nedsættes et udvalg på højt plan til at foretage høringer af interessenter om gennemførelsen af EU-rammen. Udvalget på højt plan bør rådgive Kommissionen vedrørende spørgsmål i tilknytning til gennemførelsen af EU-rammen, herunder vedrørende det antal personer, som det anbefales at tillade at indrejse, og de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse bør kunne finde sted, under hensyn til UNHCR's forventede globale genbosætningsbehov. Udvalget på højt plan bør kunne fremsætte henstillinger. Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til, at de på mødet i udvalget på højt plan frivilligt angiver nærmere oplysninger om deres deltagelse, herunder typen af indrejsetilladelse og de lande, hvorfra indrejse skal finde sted, samt om deres bidrag til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse i henhold til EU-planen.
- (43) Medlemsstaternes bestræbelser med henblik på genbosætning og indrejse af humanitære årsager i henhold til denne forordning bør understøttes af de nødvendige midler fra Unionens almindelige budget. Med henblik på, at EU-rammen kan fungere korrekt og være bæredygtig, bør forordning (EU) 2021/1147 ændres.
- (44) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for at vedtage eller gennemføre nationale genbosætningsordninger, f.eks. hvis de bidrager med et yderligere antal indrejsetilladelser til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse i henhold til EU-planen.

- (45) Der bør sikres komplementaritet med igangværende initiativer til fordel for genbosætning og indrejsemuligheder af humanitære årsager, som er iværksat som led i EU-rammen.
- (46) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og bør derfor anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig hvad angår børns rettigheder, retten til respekt for familieliv og det generelle princip om ikkeforskelsbehandling.
- (47) Enhver behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁰.
- (48) Enhver behandling af personoplysninger, som foretages af Asylagenturet i forbindelse med denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹¹ samt med forordning (EU) 2021/2303 og bør overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (49) Målet for denne forordning, nemlig fastlæggelse af en EU-ramme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af EU-genbosætningsrammens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (50) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (51) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning:

- a) oprettes en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager ("EU-rammen") for så vidt angår tredjelandstatsborgeres eller statsløses tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område med henblik på i overensstemmelse med denne forordning at tildele dem:
 - i) international beskyttelse, eller
 - ii) humanitær status i henhold til national ret, som fastsætter rettigheder og forpligtelser, der svarer til dem, der er fastsat i artikel 20-26 og 28-35 i forordning (EU) .../...⁺ for personer med subsidær beskyttelse, og
- b) fastsættes regler om tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område i form af genbosætning eller indrejse af humanitære årsager for tredjelandstatsborgere eller statsløse med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

2. Denne forordning giver ikke tredjelandssstatsborgere eller statsløse ret til at anmode om eller få indrejsetilladelse til en medlemsstats område.
3. Denne forordning pålægger ikke medlemsstaterne en forpligtelse til at give en tredjelandssstatsborger eller en statsløs indrejsetilladelse.
4. Medlemsstaterne bidrager til EU-planen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager ("EU-planen"), der er omhandlet i artikel 8, på frivillig basis. Medlemsstaternes tilkendegivelser i Udvalget på Højt Plan for Genbosætning og Indrejse af Humanitære Årsager, der er nedsat i henhold til artikel 11, er frivillige for så vidt angår de nærmere oplysninger om deres deltagelse, herunder type af indrejsetilladelse og de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse skal finde sted, samt om deres bidrag til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse i henhold til EU-planen.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "genbosætning": tilladelse til indrejse på en medlemsstats område efter henvisning fra De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) for en tredjelandstatsborger eller en statsløs fra et tredjeland, hvortil den pågældende person er blevet fordrevet, som:
 - a) er berettiget til at få indrejsetilladelse i henhold til artikel 5, stk. 1
 - b) ikke er omfattet af grundene til afslag i artikel 6, og
 - c) er tildelt international beskyttelse i overensstemmelse med EU-retten og national ret og har adgang til en varig løsning
- 2) "international beskyttelse": international beskyttelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- 3) "indrejse af humanitære årsager": tilladelse til indrejse på en medlemsstats område efter, såfremt en medlemsstat anmoder herom, en henvisning fra Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), fra UNHCR eller fra et andet relevant internationalt organ, for en tredjelandstatsborger eller en statsløs fra et tredjeland, hvortil den pågældende person er blevet tvangsmæssigt fordrevet, og som i det mindste på grundlag af en indledende vurdering:
- a) er berettiget til at få indrejsetilladelse i henhold til artikel 5, stk. 2
 - b) ikke er omfattet af grundene til afslag i artikel 6, og
 - c) er tildelt international beskyttelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 17, eller humanitær status i henhold til national ret, som fastsætter rettigheder og forpligtelser, der svarer til dem, der er fastsat i artikel 20-26 og 28-35 i forordning (EU) .../...⁺, for personer med subsidær beskyttelse
- 4) "indrejse i hastetilfælde": tilladelse til indrejse i form af genbosætning eller indrejse af humanitære årsager for personer med presserende behov for retsbeskyttelse eller fysisk beskyttelse eller med akutte medicinske behov.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Artikel 3

EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager

EU-rammen skal:

- a) sikre, at tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er berettiget til at få indrejsetilladelse, og som ikke er omfattet af grundene til afslag i henhold til denne forordning, lovligt og sikkert kan indrejse på en medlemsstats område med henblik på at få tildelt international beskyttelse i overensstemmelse med denne forordning eller humanitær status i henhold til national ret som omhandlet i artikel 2, nr. 3), litra c), og tilskynde alle medlemsstater til at øge deres indsats med henblik herpå
- b) bidrage til at øge Unionens bidrag til internationale initiativer vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager med henblik på at øge det samlede antal tilgængelige pladser til genbosætning og indrejse af humanitære årsager
- c) bidrage til at styrke Unionens partnerskaber med tredjelande i regioner, til hvilke et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet.

Artikel 4

Fastlæggelse af regioner eller tredjelande, hvorfra EU-genbosætning eller indrejse af humanitære årsager skal finde sted

Fastlæggelsen af de regioner eller tredjelande, hvorfra EU-genbosætning eller indrejse af humanitære årsager finder sted, skal først og fremmest ske på grundlag af:

- a) UNHCR's forventede globale genbosætningsbehov
- b) muligheden for at forbedre beskyttelsesmiljøet og øge beskyttelsesområdet i tredjelande
- c) omfanget og indholdet af de forpligtelser til genbosætning og indrejse af humanitære årsager, som tredjelande påtager sig med henblik på i fællesskab at bidrage til at opfylde UNHCR's globale genbosætningsbehov.

Artikel 5

Berettigelse til indrejsetilladelse

1. Med henblik på genbosætning er følgende tredjelandsstatsborgere eller statsløse berettiget til indrejsetilladelse, forudsat at de pågældende også falder ind under mindst én af de kategorier, som er omhandlet i stk. 3, litra a):
 - a) tredjelandsstatsborgere, som på grund af en velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe som defineret i artikel 10 i forordning (EU) .../...⁺ opholder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, og som ikke kan eller på grund af en sådan frygt ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller statsløse, som af samme grunde opholder sig uden for det land, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted, og som ikke kan eller på grund af en sådan frygt ikke vil vende tilbage til det pågældende land, eller
 - b) tredjelandsstatsborgere, som opholder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, eller statsløse, som opholder sig uden for det land, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted, og om hvem der foreligger væsentlige grunde til at antage, at de, hvis de sendtes tilbage til deres oprindelsesland eller i tilfælde af statsløse deres tidligere sædvanlige opholdssted, ville løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i forordning (EU) .../...⁺, og som ikke kan eller på grund af en sådan risiko ikke vil påberåbe sig det pågældende lands beskyttelse.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Personer, hvis beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller -agenturer end UNHCR, af en hvilken som helst grund er bortfaldet, uden at deres stilling er definitivt afgjort i overensstemmelse med de relevante resolutioner, der er vedtaget af FN's Generalforsamling, anses for at opfylde de kriterier for berettigelse, der er fastsat i dette stykke.

2. Med henblik på indrejse af humanitære årsager er følgende tredjelandstatsborgere eller statsløse berettiget til indrejsetilladelse, forudsat at de pågældende i det mindste på grundlag af en indledende vurdering også falder ind under mindst én af de kategorier, som er omhandlet i stk. 3:
 - a) tredjelandstatsborgere, som på grund af en velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe som defineret i artikel 10 i forordning (EU) .../...⁺ opholder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, og som ikke kan eller på grund af en sådan frygt ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller statsløse, som af samme grunde opholder sig uden for det land, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted, og som ikke kan eller på grund af en sådan frygt ikke vil vende tilbage dertil, eller

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- b) tredjelandsstatsborgere, som opholder sig uden for det land, hvori de er statsborgere, eller statsløse, som opholder sig uden for det land, hvor de tidligere havde deres sædvanlige opholdssted, og om hvem der foreligger væsentlige grunde til at antage, at de, hvis de sendtes tilbage til deres oprindelsesland eller i tilfælde af statsløse deres tidligere sædvanlige opholdsland, ville løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i forordning (EU) .../...⁺, og som ikke kan eller på grund af en sådan risiko ikke vil påberåbe sig det pågældende lands beskyttelse.

Personer, hvis beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller -agenturer end UNHCR, af en hvilken som helst grund er ophørt, uden at deres stilling er definitivt afgjort i overensstemmelse med de relevante resolutioner, der er vedtaget af FN's Generalforsamling, anses for at opfylde de kriterier for berettigelse, der er fastsat i dette stykke.

- 3. For at være berettiget til indrejsetilladelse i henhold til denne artikel skal en tredjelandsstatsborger eller statsløs tillige falde ind under mindst én af følgende kategorier:

- a) sårbare personer, hvilket omfatter:
 - i) udsatte kvinder og piger
 - ii) mindreårige, herunder uledsagede mindreårige
 - iii) personer, der har overlevet vold eller tortur, herunder på grund af køn eller seksuel orientering

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- iv) personer med behov for retsbeskyttelse og/eller fysisk beskyttelse, herunder for så vidt angår beskyttelse mod refoulement
 - v) personer med medicinske behov, herunder hvis livreddende behandling ikke er til rådighed i det land, til hvilket de tvangsmæssigt er blevet fordrevet
 - vi) personer med handicap
 - vii) personer, for hvem der ikke findes en påregnelig alternativ varig løsning, navnlig personer i en langvarig flygtningesituation
- b) i tilfælde af indrejse af humanitære årsager familiemedlemmer som omhandlet i stk. 4 til tredjelandstatsborgere eller statsløse, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, eller til unionsborgere.
4. Med henblik på at sikre familiens enhed er følgende familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere eller statsløse, der skal have indrejsetilladelse, også berettiget til indrejsetilladelse:
- a) ægtefællen eller den ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par efter den pågældende medlemsstats ret eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens ret vedrørende tredjelandstatsborgere eller statsløse

- b) mindreårige børn, på betingelse af at børnene er ugifte, og uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret eller anerkendt som defineret i henhold til national ret
- c) faderen, moderen eller en anden voksen, som efter den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for en ugift mindreårig
- d) søskende
- e) tredjelandstatsborgere eller statsløse, der er afhængige af deres barns, forælders eller andet familiemedlems hjælp som følge af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig mental eller fysisk sygdom, alvorligt handicap eller alderdom, forudsat at der allerede var et familieband i oprindelseslandet, at barnet, forælderen eller det andet familiemedlem er i stand til at tage sig af den afhængige person, og at de pågældende personer har givet skriftligt udtryk for deres ønske.

Medlemsstaterne tager ved anvendelsen af dette stykke behørigt hensyn til barnets tarv.

Hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse er en gift mindreårig, men ikke er ledsaget af sin ægtefælle, kan den mindreåriges tarv anses for bedst varetaget af den mindreåriges oprindelige familie.

Artikel 6
Grunde til at nægte indrejse

1. Følgende tredjelandstatsborgere eller statsløse skal nægtes indrejse i henhold til denne forordning:
 - a) personer, der af de kompetente myndigheder i det land, hvor de har taget ophold, anerkendes som havende de rettigheder og pligter, der knytter sig til besiddelse af statsborgerskab i det pågældende land, eller dertil svarende rettigheder og pligter
 - b) personer, i forhold til hvem der er rimelige grunde til at antage, at de har:
 - i) begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale instrumenter, der er udarbejdet for at fastsætte regler for så vidt angår sådanne forbrydelser
 - ii) begået en alvorlig forbrydelse
 - iii) gjort sig skyldige i handlinger, der er i strid med FN's mål og grundsætninger som fastlagt i præamblen til og artikel 1 og 2 i De Forenede Nationers pagt
 - c) personer, om hvem der er rimelige grunde til at antage, at de udgør en fare for samfundet, den offentlige orden, sikkerheden eller folkesundheden i den medlemsstat, der behandler sagen om indrejsetilladelse

- d) personer, der er indberettet i Schengeninformationssystemet eller i en medlemsstats nationale database med henblik på nægtelse af indrejse
- e) personer, som er blevet tildelt international beskyttelse af medlemsstater eller humanitær status i henhold til national ret som omhandlet i artikel 2, nr. 3, litra c)
- f) personer, som en medlemsstat i de tre år før indrejsen har nægtet indrejse i henhold til dette afsnits litra c) eller d).

Første afsnits litra b) finder også anvendelse på personer, der tilskynder til eller på anden måde deltager i at begå de deri nævnte forbrydelser eller handlinger.

2. Følgende tredjelandstatsborgere eller statsløse kan nægtes indrejse:

- a) personer, som i de tre år før indrejsen ikke har givet samtykke til at få indrejsetilladelse til en given medlemsstat som omhandlet i artikel 7 eller har trukket samtykket tilbage, forudsat at de er blevet orienteret om konsekvenserne af en sådan tilbagetrækning i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, litra b)
- b) personer, som har begået en eller flere forbrydelser, der ikke er omfattet af stk. 1, første afsnit, litra b), og som, hvis de var begået i den medlemsstat, der behandler sagen om indrejse, ville kunne straffes med en maksimal straf på mindst ét års fængsel, medmindre retsforfølgningen eller straffen ville være forældet eller, i tilfælde af domfældelse for en sådan forbrydelse, hvis en registrering af den pågældende domfældelse ville være slettet i det nationale strafferegister i henhold til retten i den medlemsstat, der behandler sagen om indrejse

- c) personer, der nægter at deltage i et informationsprogram forud for afrejsen, jf. artikel 9, stk. 22
 - d) personer, til hvem en medlemsstat ikke kan den yde tilstrækkelige støtte, der er nødvendig på grund af disse personers sårbarhed.
3. De i denne artikel fastsatte grunde finder anvendelse, forudsat at de anvendes uden forskelsbehandling på grund af bl.a. køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 7

Samtykke

1. Indrejseproceduren i artikel 9 finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som har givet samtykke til at få indrejsetilladelse, og som ikke efterfølgende har trukket deres samtykke tilbage, herunder ved at nægte at få indrejsetilladelse til en bestemt medlemsstat.

2. Hvis en tredjelandsstatsborger eller statsløs undlader at forelægge tilgængelige data eller oplysninger, der er afgørende for gennemførelsen af proceduren i artikel 9, stk. 3, eller undlader at møde op til den personlige samtale, jf. artikel 9, stk. 6, kan den pågældende anses for implicit at have trukket sit samtykke til indrejse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 tilbage, medmindre personen ikke er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, opfylder forpligtelserne inden for en rimelig frist eller kan godtgøre, at den manglende fremlæggelse af data eller oplysninger eller det manglende fremmøde til den personlige samtale skyldtes omstændigheder, der lå uden for den pågældendes kontrol.

Artikel 8

EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager

1. På grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtager Rådet ved en gennemførelsesretsakt en toårig EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager (EU-plan) i året før den toårige periode, hvor den skal gennemføres.

Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet om sit forslag til udkast til EU-plan, og Rådet holder løbende Europa-Parlamentet underrettet om, hvordan vedtagelsen af EU-planen skrider frem.

Rådet underretter straks Europa-Parlamentet og Kommissionen om det endelige udkast til EU-plan. Rådet sender EU-planen til Europa-Parlamentet, straks den er vedtaget.

2. Rådet og Kommissionen tager ved gennemførelsen af denne artikel behørigt hensyn til resultatet af møder i Udvalget på Højt Plan for Genbosætning og Indrejse af Humanitære Årsager, der er nedsat i henhold til artikel 11, og til UNHCR's forventede globale genbosætningsbehov.
3. EU-planen skal omfatte:
 - a) det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse til medlemsstaternes område, med angivelse af andelen af personer, der skal være genstand for henholdsvis genbosætning, indrejse af humanitære årsager og indrejse i hastetilfælde, idet andelen af personer, der skal være genstand for genbosætning, skal udgøre mindst omkring 60 % af det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse
 - b) nærmere oplysninger om medlemsstaternes deltagelse og om deres bidrag med hensyn til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse, samt om andelen af personer, der skal være genstand for genbosætning, indrejse af humanitære årsager og indrejse i hastetilfælde i overensstemmelse med dette stykkes litra a), under fuld overholdelse af medlemsstaternes tilkendegivelser i Udvalget på Højt Plan for Genbosætning og Indrejse af Humanitære Årsager, der er nedsat i henhold til artikel 11
 - c) en præcisering af de regioner eller tredjelande, hvorfra genbosætning eller indrejse af humanitære årsager skal finde sted, jf. artikel 4.

4. EU-planen kan om nødvendigt omfatte:
 - a) en beskrivelse af den eller de specifikke grupper af tredjelandstatsborgere eller statsløse, som EU-planen skal finde anvendelse på
 - b) ordninger for lokal koordinering såvel som praktisk samarbejde blandt medlemsstaterne, som støttes af Asylagenturet, jf. artikel 10, samt med tredjelande, UNHCR og andre relevante partnere.
5. Indrejse i hastetilfælde finder anvendelse, uanset fra hvilke regioner eller tredjelande genbosætningen eller indrejsen af humanitære årsager skal finde sted.
6. Hvis det er påkrævet som følge af nye omstændigheder, såsom en uforudset humanitær krise uden for de regioner eller tredjelande, der er omhandlet i EU-planen, ændrer Rådet på forslag af Kommissionen EU-planen, hvis dette er relevant, såsom ved at tilføje regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse skal finde sted i henhold til artikel 4.

Artikel 9

Indrejseprocedure

1. I tilfælde af genbosætning med henblik på gennemførelse af EU-planen anmoder medlemsstaterne UNHCR om at få henvist tredjelandstatsborgere eller statsløse.

I tilfælde af indrejse af humanitære årsager med henblik på gennemførelse af EU-planen kan medlemsstaterne anmode Asylagenturet, UNHCR eller et andet relevant internationalt organ om at få henvist tredjelandstatsborgere eller statsløse.

2. En medlemsstat vurderer, om en tredjelandstatsborger eller en statsløs som omhandlet i stk. 1 er omfattet af anvendelsesområdet for EU-planen.

En medlemsstat kan give fortrinsret til en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som har:

- a) familiemæssig tilknytning til tredjelandstatsborgere eller statsløse med lovligt ophold i en medlemsstat eller til unionsborgere
 - b) dokumenteret social tilknytning eller andre karakteristika, som kan lette integrationen i den medlemsstat, der forestår en indrejseprocedure, herunder passende sprogfærdigheder eller tidligere bopæl i den pågældende medlemsstat
 - c) særlige behov for beskyttelse, eller som er særligt sårbar.
3. En medlemsstat registrerer efter at have identificeret en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som er omfattet af anvendelsesområdet for EU-planen, og i forhold til hvem den agter at gennemføre en indrejseprocedure, følgende oplysninger vedrørende den pågældende person:
 - a) tredjelandstatsborgerens eller den statsløses navn, fødselsdato, køn og nationalitet

- b) type og nummer på tredjelandstatsborgerens eller den statsløses eventuelle identitetsdokument eller rejselegitimation, og
- c) dato og sted for registreringen samt den myndighed, der har foretaget registreringen.

Yderligere oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre stk. 6 og 9, kan indsamles på registreringstidspunktet.

- 4. Medlemsstaterne underretter de tredjelandstatsborgere eller statsløse, i forhold til hvilke de gennemfører en indrejseprocedure, om:
 - a) formålene med og de forskellige skridt i indrejseproceduren
 - b) konsekvenserne af at trække samtykke tilbage, jf. artikel 7, og af at nægte at deltage i et eventuelt informationsprogram forud for afrejsen, jf. nærværende artikels stk. 22.
- 5. Medlemsstaterne skal på det tidspunkt, hvor personoplysningerne indsamles, skriftligt og om nødvendigt mundtligt, meddele tredjelandstatsborgerne eller de statsløse, i forhold til hvilke de gennemfører en indrejseprocedure, de oplysninger, som de er forpligtet til at meddele i henhold til forordning (EU) 2016/679. De pågældende oplysninger skal meddeles i en koncis, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og på et klart og enkelt sprog, der er tilpasset behovene hos mindreårige og personer med særlige behov, på et sprog, som tredjelandstatsborgerne eller de statsløse forstår, eller som de med rimelighed kan forventes at forstå.

6. Medlemsstaterne vurderer, om de tredjelandstatsborgere eller statsløse, i forhold til hvilke de gennemfører en indrejseprocedure, opfylder de kriterier for berettigelse, der er fastsat i artikel 5, og ikke er omfattet af afslagsgrundene i artikel 6.

Medlemsstaterne foretager denne vurdering navnlig på grundlag af dokumentation, herunder i givet fald oplysninger fra UNHCR om, hvorvidt tredjelandstatsborgerne eller de statsløse kan anses som flygtninge, på grundlag af en personlig samtale eller en kombination af begge.

7. I tilfælde af genbosætning anmoder medlemsstaterne om, at UNHCR foretager en fuldstændig vurdering af, om tredjelandstatsborgerne eller de statsløse, der er genstand for en indrejseprocedure:

- a) er omfattet af EU-planen
- b) falder ind under en af kategorierne af sårbare personer i artikel 5, stk. 3, litra a), eller har familiemæssig tilknytning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, samt begrundelsen for en sådan vurdering
- c) kan anses som flygtninge i den i Genèvekonventionens artikel 1 anvendte betydning.

Medlemsstaterne kan anmode om, at kriterierne i stk. 2, andet afsnit, tages i betragtning.

8. I tilfælde af indrejse af humanitære årsager kan medlemsstaterne anmode om, at UNHCR vurderer, om de tredjelandstatsborgere eller statsløse, der henvises til dem af UNHCR:
- a) kan anses som flygtninge i den i Genèvekonventionens artikel 1 anvendte betydning
 - b) falder ind under en af kategorierne af sårbare personer i artikel 5, stk. 3, litra a), eller har familiemæssig tilknytning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra b).

Medlemsstaterne kan anmode om, at kriterierne i stk. 2, andet afsnit, tages i betragtning.

9. Medlemsstaterne træffer afgørelse om indrejsetilladelse for tredjelandstatsborgere eller statsløse på grundlag af vurderingen omhandlet i stk. 6 så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest syv måneder fra registreringsdatoen. Medlemsstaterne kan forlænge fristen med op til tre måneder i tilfælde af komplekse spørgsmål af faktisk eller retlig karakter.
10. I tilfælde af indrejse i hastetilfælde træffer medlemsstaterne afgørelse så hurtigt som muligt og bestræber sig på at gøre dette senest én måned fra registreringsdatoen.

11. Medlemsstaterne afbryder en indrejseprocedure, hvor tredjelandssstatsborgere eller de statsløse har trukket deres samtykke tilbage som omhandlet i artikel 7.

En medlemsstat kan afbryde en indrejseprocedure under følgende omstændigheder:

- a) hvis den har konstateret, at det samlede antal tredjelandssstatsborgere eller statsløse, som har fået indrejsetilladelse, overstiger dens bidrag, der er fastsat i EU-planen
- b) hvis den har besluttet at give fortrinsret til tredjelandssstatsborgere eller statsløse i overensstemmelse med stk. 2, litra c)
- c) hvis den har konstateret, at den ikke kan overholde de i stk. 9 omhandlede tidsfrister af årsager, som ligger uden for dens kontrol.

Med forbehold af kapitel V i forordning (EU) 2016/679 meddeles årsagen til afbrydelsen UNHCR, hvis det er nødvendigt for at sætte UNHCR i stand til at udføre sine opgaver vedrørende henvisninger af tredjelandssstatsborgere eller statsløse til medlemsstater eller tredjelande i overensstemmelse med nærværende forordning eller med dens mandat, medmindre der foreligger tvingende almene hensyn til ikke at gøre det.

12. Medlemsstaterne opbevarer oplysningerne om de personer, der i henhold til national ret indrømmes international beskyttelse eller humanitær status i overensstemmelse med denne forordning, i fem år fra registreringsdatoen. For så vidt angår personer, der er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), opbevares sådanne oplysninger i en periode på tre år fra den dato, hvor den negative afgørelse om indrejse blev truffet.

Ved udløbet af den relevante periode sletter medlemsstaterne oplysningerne.

Medlemsstaterne sletter oplysningerne vedrørende en person, som har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat inden udløbet af perioden, så snart de bliver bekendt med, at den pågældende person har opnået sådant statsborgerskab.

Hvis en medlemsstat afbryder en indrejseprocedure i henhold til stk. 11, første afsnit, opbevarer medlemsstaten oplysningerne vedrørende den pågældende person i tre år fra datoen for denne afbrydelse. Hvis en medlemsstat afbryder en indrejseprocedure i henhold til stk. 11, andet afsnit, sletter medlemsstaten oplysningerne om den pågældende person på datoen for denne afbrydelse.

13. Hvis en medlemsstats afgørelse i henhold til stk. 9 er negativ, får den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse ikke indrejsetilladelse i denne medlemsstat.

Med forbehold af kapitel V i forordning (EU) 2016/679 meddeles årsagen til en negativ afgørelse UNHCR, hvis det er nødvendigt for at sætte UNHCR i stand til at udføre sine opgaver vedrørende henvisninger af tredjelandstatsborgere eller statsløse til medlemsstater eller tredjelande i overensstemmelse med nærværende forordning eller med dens mandat, medmindre der foreligger tvingende almene hensyn til ikke at gøre det.

En medlemsstat, der har truffet en negativ afgørelse som omhandlet i første afsnit, kan kræve at blive hørt af en anden medlemsstat som led i denne anden medlemsstats behandling af sagen om indrejse.

14. Hvis en medlemsstats afgørelse i henhold til stk. 9 er positiv, finder stk. 15-22 anvendelse før eller efter den pågældende persons indrejse på dens område.
15. I henhold til denne artikels stk. 14 træffer en medlemsstat som deri omhandlet afgørelse om at tildele tredjelandstatsborgeren eller den statsløse flygtningestatus, hvis vedkommende kan anses som flygtning, eller subsidiær beskyttelsesstatus, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse er berettiget til subsidiær beskyttelse.

En sådan afgørelse skal have samme virkning som en afgørelse om tildeling af flygtningestatus eller subsidær beskyttelse, jf. artikel 13 eller 18 i forordning (EU) .../...⁺, efter at den pågældende person er indrejst på en medlemsstats område.

Medlemsstaterne kan udstede permanente eller tidsbegrænsede opholdstilladelser på gunstigere vilkår i overensstemmelse med artikel 13 i Rådets direktiv 2003/109/EF¹².

16. I henhold til denne artikels stk. 14 træffer en medlemsstat som deri omhandlet, hvis der er tale om et familiemedlem til den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse, jf. artikel 5, stk. 4, og vedkommende ikke er individuelt berettiget til international beskyttelse, afgørelse om at udstede en opholdstilladelse.

En sådan afgørelse har samme virkning som en afgørelse om at udstede opholdstilladelse, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) .../...⁺, efter at den pågældende person er indrejst på en medlemsstats område.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

¹² Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

17. I henhold til denne artikels stk. 14 kan en medlemsstat som deri omhandlet i tilfælde af indrejse af humanitære årsager tildele international beskyttelse eller, uden at dette berører retten til at søge om international beskyttelse, humanitær status i henhold til national ret, der fastsætter rettigheder og forpligtelser, der svarer til dem, som i henhold til artikel 20-26 og 28-35 i forordning (EU) .../...⁺ indrømmes personer med subsidær beskyttelse.

En sådan afgørelse får virkning, efter at den pågældende person er indrejst på medlemsstatens område.

18. I henhold til denne artikels stk. 14 træffer en medlemsstat som deri omhandlet, hvis der er tale om et familiemedlem til den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse, jf. artikel 5, stk. 4, og vedkommende ikke er individuelt berettiget til international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra c), afgørelse om at udstede en opholdstilladelse.

En sådan afgørelse har samme virkning som en afgørelse om at udstede opholdstilladelse, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) .../...⁺, efter at den pågældende person er indrejst på en medlemsstats område.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

19. I henhold til nærværende artikels stk. 14 underretter en medlemsstat som deri omhandlet eller den relevante partner på medlemsstatens vegne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, de pågældende tredjelandstatsborgere eller statsløse om enhver afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 15 og 17.

Hvis en sådan afgørelse blev truffet, før den pågældende person indrejste på medlemsstatens område, kan underretningen også ske efter en sådan indrejse.

20. I henhold til denne artikels stk. 14 gør en medlemsstat som deri omhandlet sit yderste for at sikre indrejse på sit område hurtigst muligt og senest 12 måneder fra datoen for afgørelsen.

I tilfælde af indrejse i hastetilfælde sikrer medlemsstaten hurtig overførsel af tredjelandstatsborgeren eller den statsløse efter datoen for den positive afgørelse i henhold til stk. 9.

21. I henhold til denne artikels stk. 14 tilbyder en medlemsstat som deri omhandlet om nødvendigt at forestå rejseplanlægningen, herunder en lægeundersøgelse af, om en person er i stand til at rejse, og sørger for gratis overflytning til sit område, herunder, hvor det er nødvendigt, hjælp til udrejseprocedurerne i det tredjeland, hvorfra den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse tillades indrejse.

Når en medlemsstat forestår rejseplanlægning i henhold til første afsnit, tager den hensyn til de pågældende personers særlige behov for så vidt angår deres eventuelle sårbarheder.

22. I henhold til stk. 14 tilbyder en medlemsstat som deri omhandlet, hvis det er praktisk muligt, de pågældende tredjelandsstatsborgere eller statsløse informationsprogrammer forud for afrejsen, som skal være gratis og lettilgængelige, og som kan indeholde oplysninger om deres rettigheder og pligter, sprogundervisning samt oplysninger om medlemsstatens sociale, kulturelle og politiske forhold.

Hvis det ikke er praktisk muligt at tilbyde sådanne informationsprogrammer, giver medlemsstaterne som minimum tredjelandsstatsborgerne eller de statsløse oplysninger om deres rettigheder og pligter.

23. Personoplysninger, som en medlemsstat har behandlet i henhold til denne artikel, må ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelande, internationale organer eller private enheder i Unionen eller i et tredjeland, bortset fra i de i denne artikel fastsatte tilfælde.

24. Medlemsstaterne videregiver oplysningerne om de personer, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...¹³⁺.
25. Medlemsstaterne må på intet tidspunkt i proceduren forskelsbehandle personer på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... og (EU) .../... og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af forordning Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordning nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

Artikel 10
Operationelt samarbejde

1. For at lette gennemførelsen af EU-planen udpeger medlemsstaterne nationale kontaktpunkter, og de kan beslutte at udpege forbindelsesofficerer i tredjelande.
2. Asylagenturet kan støtte medlemsstaterne efter deres anmodning i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 1, eller såfremt der er fastsat bestemmelser herom i en EU-plan, jf. denne forordnings artikel 8, stk. 4, litra b). Den pågældende støtte kan omfatte koordinering af det tekniske samarbejde mellem medlemsstaterne, hjælp til medlemsstaterne med gennemførelsen af EU-planen, uddannelse af personale, der beskæftiger sig med indrejseprocedurer, oplysninger til tredjelandssstatsborgere eller statsløse som omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 4, 5 og 25, lettelse af den fælles brug af infrastruktur og bistand til medlemsstaterne i forbindelse med deres samarbejde med tredjelande med henblik på gennemførelse af indrejseprocedurer i henhold til forordning (EU) 2021/2303.

Asylagenturet kan også koordinere udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af nærværende forordning og integration af genbosatte personer i deres værtssamfund.

3. Med henblik på gennemførelsen af EU-planen, navnlig underretningen af de pågældende tredjelandstatsborgere eller statsløse om den afgørelse, som medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 15 og 17, og gennemførelsen af informationsprogrammer forud for afrejsen, lægeundersøgelse af, om en person er i stand til at rejse, rejseplanlægning og andre praktiske opgaver, kan medlemsstaterne lade sig bistå af relevante partnere på medlemsstatens anmodning eller i overensstemmelse med lokale koordinerings- og samarbejdsordninger for en EU-plan, der er indført i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, litra b).

Artikel 11

Udvalget på højt plan vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager

1. Der nedsættes et udvalg på højt plan vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager (udvalget på højt plan). Det består af repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Asylagenturet, UNHCR og Den Internationale Organisation for Migration inviteres til at deltage i møderne i udvalget på højt plan.

Andre relevante organisationer, herunder civilsamfundsorganisationer, kan inviteres til at deltage i møderne i udvalget på højt plan inden for deres ekspertiseområder.

Repræsentanter for Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz inviteres til at deltage i møderne i udvalget på højt plan, hvis de har tilkendegivet, at de har til hensigt at blive associeret i gennemførelsen af EU-planen.

2. Formandskabet for udvalget på højt plan varetages af Kommissionen. Udvalget træder sammen mindst én gang om året på invitation af Kommissionen eller på anmodning af en medlemsstat eller af Europa-Parlamentet.
3. Udvalget på højt plan rådgiver Kommissionen vedrørende spørgsmål i tilknytning til gennemførelsen af EU-rammen, herunder vedrørende det antal personer, som det tilrådes at give indrejsetilladelse, og de regioner eller tredjelande, hvorfra en sådan indrejse skal finde sted, under hensyn til UNHCR's forventede globale genbosætningsbehov. Det kan fremsætte henstillinger.

Kommissionen offentliggør referaterne af møderne i udvalget på højt plan, medmindre sådan offentliggørelse vil være til skade for beskyttelsen af offentlige eller private interesser som fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001¹⁴.

4. Kommissionen hører udvalget på højt plan og tager hensyn til resultatet af møderne i udvalget på højt plan i spørgsmål vedrørende gennemførelsen af EU-rammen.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

5. I forlængelse af resultatet af møderne i udvalget på højt plan i henhold til denne artikel opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at angive nærmere oplysninger vedrørende deres deltagelse og bidrag på frivillig basis til det samlede antal personer, der skal have indrejsetilladelse, herunder type af indrejsetilladelse og de regioner eller tredjelande, hvorfra indrejse skal finde sted i henhold til artikel 4 og 8.
6. Kommissionen indkalder på eget initiativ eller efter henstilling fra en eller flere medlemsstater eller Europa-Parlamentet til et møde i udvalget på højt plan med henblik på at drøfte eventuel indrejsetilladelse til personer i henhold til artikel 8, stk. 6, med henblik på at reagere på nye omstændigheder såsom en uforudset humanitær krise i regioner eller tredjelande, som ikke er omfattet af EU-planen.
7. Udvalget på højt plan kan, hvis det er nødvendigt, fastsætte sin forretningsorden.

Artikel 12

Associering med Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz

Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz opfordres til at blive associeret i gennemførelsen af EU-planen. Ved en sådan associering skal denne forordning tages behørigt i betragtning, navnlig med hensyn til den procedure, der er fastsat i artikel 9, og indrejste personers rettigheder og pligter.

Artikel 13

Finansiel støtte

Finansiel støtte til medlemsstaterne til genbosætning og indrejse af humanitære årsager gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1147.

Artikel 14

Ændring af forordning (EU) 2021/1147

I forordning (EU) 2021/1147 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) nr. 5) affattes således:

"5) "indrejse af humanitære årsager": indrejse af humanitære årsager som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺⁺

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om indførelse af en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, ..., ELI: ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)), i teksten, og indsæt nævnte forordnings nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

b) nr. 8) affattes således:

"8) "genbosætning": genbosætning som defineret i artikel 2, nr. 1, i forordning (EU) .../...⁺".

2) Artikel 19, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

"1. Medlemsstaterne modtager ud over deres tildeling i henhold til denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra a), et beløb på 10 000 EUR for hver person, der har fået indrejsetilladelse gennem genbosætning i henhold til EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager, der er indført ved forordning (EU) .../...⁺.

2. Medlemsstaterne modtager ud over deres tildeling i henhold til denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra a), et beløb på 6 000 EUR for hver person, der har fået indrejsetilladelse af humanitære årsager i henhold til EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager, der er indført i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺, eller som har fået indrejsetilladelse i henhold til en national genbosætningsordning.

3. Det i stk. 2 nævnte beløb forhøjes til 8 000 EUR for hver person, der har fået indrejsetilladelse af humanitære årsager, eller som har fået indrejsetilladelse i henhold til en national genbosætningsordning, og som tilhører en eller flere af følgende sårbare grupper:

a) udsatte kvinder og børn

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) i teksten.

- b) uledsagede mindreårige
- c) personer med medicinske behov, som kun kan opfyldes via indrejse af humanitære årsager
- d) personer, der har behov for indrejse af humanitære årsager som følge af behov for retsbeskyttelse eller fysisk beskyttelse, herunder ofre for vold eller tortur."

Artikel 15

Evaluerings og revision

1. Senest den ...[fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om anvendelsen af denne forordning, herunder artikel 9, stk. 2, litra b), og om medlemsstaternes bidrag til gennemførelsen af EU-planen i overensstemmelse med artikel 8 samt om alle medlemsstaternes indsats for at øge deres indsats med hensyn til genbosætning og indrejse af humanitære årsager med henblik på at bidrage betydeligt til at opfylde de globale genbosætningsbehov. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af forslag med henblik på at nå dette mål.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen og Asylagenturet de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af Kommissionens rapport med henblik på stk. 1.

3. Europa-Parlamentet og Rådet reviderer på grundlag af et forslag fra Kommissionen denne forordning senest to år efter forelæggelsen af Kommissionens rapport i henhold til stk. 1, idet der tages hensyn til den pågældende rapports indhold.

Artikel 16

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Artikel 9, stk. 24, finder anvendelse fra den ... [den dato, fra hvilken artikel 18 i forordning (EU) .../...⁺ får virkning].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.